

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XXIX.

ČÍSLO 7

JÚL 2021

Evanjelizácia

Poklad viery - Výmeny kňazov - Prievidskí anjeli - Pomoc Morave
Žitie v radosti - Ťažkosti s evanjelizáciou - Letné potulky Slovenskom

Kostol Najsvätejšej Trojice, prvé sväté prijímanie, 6. júna 2021, 23 detí

Nenechať si poklad viery pre seba

Pred nejakým časom som čítal príbeh, ktorý ma veľmi oslovil. Fritz Kreisler (1875 - 1962), svetoznámy huslista, zarobil veľa peňazí koncertmi, ale väčšinou tieto peniaze rozdal. A tak keď na svojich cestách objavil vzácnu husle, nebol schopný si ich kúpiť.

Neskôr, keď zhromaždil potrebnú sumu, vrátil sa k obchodníkovi, tešiac sa, že si vzácnu nástroj kúpi. No na svoje veľké sklamanie sa dozvedel, že husle už kúpil istý zberateľ. Vypýtal si teda jeho adresu a išiel ho navštíviť. No zberateľ poznal hodnotu huslí a nechcel ich prediť.

Sklamaný Kreisler bol už na odchode, keď mu napadlo:

„Mohol by som aspoň na tomto nástroji raz zahrať pred tým, než zamkne vo vašej zbierke?“

Zberateľ privolil. Veľký virtuóz naplnil dom takou nádhernou hudbou, že to zberateľa chytilo za srdce.

„Nemám právo ponechať si tento poklad pre seba!“ vykrikoval.

„Husle sú vaše, pán Kreisler. Vezmite ich do sveta, nech ľudia počúvajú ich nádherný zvuk!“

Rovnako my všetci nemáme právo ponechať si poklad viery. Ponúkame radostnú zvesť evanjelia svetu, aby sa všetci ľudia dostali k radosti, ktorú prežívame.

Marek Sabol, farár

Biskupi rozhodli o zrušení dišpenzu

V dňoch 15. a 16. júna 2021 sa v Badíne konalo zasadnutie Konferencie biskupov Slovenska (KBS). Rozhodlo sa počas neho i o zrušení dišpenzu od povinnosti účasti na bohoslužbách, ktorý bol v platnosti od 1. októbra 2020.

Slovenskí katolícki biskupi povzbudzujú veriacich, aby sa všade tam, kde to podmienky umožňujú, čo najskôr vrátili k osobnej účasti na bohoslužbách. Vplyvom okolností bola táto účasť dlhý čas zakázaná alebo limitovaná. Vďaka zlepšujúcej sa situácii je však stále viac možné chrámy bez ťažkostí navštevovať.

Mediálne prenosy liturgii poskytli vzácnu pomoc v pandemických časoch, nemôžu však natrvalo nahradiť osobnú prítomnosť na liturgii. Bolo by nesprávne, keby sme si na slávenia pred obrazovkami zvykli alebo sme ich pokladali za plnohodnotnú alternatívu.

Na základe rozhodnutia Konferencie biskupov Slovenska všeobecný dišpens od povinnej účasti na nedelňých bohoslužbách a prikázaných sláveniach stratí svoju platnosť 30. júna 2021. Následne povinnosť účasti nebude zaväzovať veriacich, pre ktorých návšteva chrámu môže znamenať

zvýšené zdravotné riziko, a tých, ktorým prítomnosť neumožnia lokálne okolnosti, napríklad zhoršená epidemická situácia.

Všetkým ostatným biskupi pripomínajú povinnosť nábožnej účasti, samozrejme, so starostlivým dodržaním platných opatrení. Kňazi nech veriacich vedú k ďalšiemu prehĺbovaniu horlivosti a k chápaniu dôležitosti spoločnej oslavy Boha na liturgických zhromaždeniach.

Zdroj: www.tkksb.sk

„Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás.“

(Jn 20, 21)

Práve obdobie prázdnin je známe tým, že sa k 1. júlu robia niekedy zmeny vo farnostiach s tým, že sa presúvajú kňazi na iné pôsobiská. Aj v našom dekanáte prichádza k týmto zmenám nasledovne:

	Meno a priezvisko	Doterajšie pôsobisko	Nové pôsobisko
1.	Filip Gulai	PD - Zapotôčky, kaplán	Levice - mesto, kaplán
2.	Radovan Hasík	Handlová, kaplán	Nitra, výp. duchovný
3.	Dominik Kučera	PD - mesto, kaplán	Banská Štiavnica, kaplán
4.	Martin Mičko	PD - Zapotôčky, diakon	PD - Zapotôčky, kaplán
5.	Martin Mihál	Lehota p. Vtáčnikom, kaplán	Handlová, kaplán
6.	Pavol Škovránek	Banská Bystrica, diakon	PD - mesto, kaplán

Pripravil: Dominik Kučera

Cenu mesta Prievdza získal aj Vladimír Slovák

V pondelok 7. júna sa v Dome kultúry konalo podujatie Tváre mesta 2020. Cenu v ňom získal i náš bývalý pán dekan Vladimír Slovák, v súčasnosti farár v Bzoviku. Prievdzského anjela dostali tiež viacerí ľudia z nášho dekanátu.

Medzi ocenenými sa ocitol napríklad Branislav Bullo z Veľkej Lehôtky, ktorý už viac ako 25 rokov organizuje mládežnícky gospelový festival Mladí mladým. Má vlastnú hudobnú skupinu SPRAY a pripravil aj niekoľko divadelných predstavení. Prievdzského anjela získal „za mimoriadny prínos v kultúrnom a spoločenskom živote v mestskej časti Veľká Lehôtka“ a „za prínos v oblasti gospelovej hudby.“ Pani Oľga Mečiarová, ktorú tiež dobre poznáme z kostola, bola ocenená „za vrúcny vzťah k rodisku, dlhoročnú nevšednú, obetavú a zmysuplnú aktívnu starostlivosť o drobnú sakrálnu stavbu Pieta na Bojníckej ceste“.

Pán dekan Vladimír Slovák, ktorý v Prievdzi pôsobil od 1. júla 2013 do 30. júna 2019, získal Cenu mesta „za výrazný podiel na zintenzívnení komunitného života farnosti, podiel na obohatení kultúrneho a spoločenského života mesta a mimoriadne zásluhy na záchrane, ochrane a obnove sakrálnych kultúrnych pamiatok v meste Prievdza“.

Program sa konal za účasti primátorky mesta Kataríny Macháčkovej a jeho súčasťou bol aj kultúrny program a slávnostné pohostenie.

-ph-

Foto: Dominik Stehnáč

Objav svoju farnosť

Rada pre mládež a univerzity KBS predostrela verejnosti v máji projekt s názvom *Objav svoju farnosť*. Ide v ňom o predstavenie života vo farnosti jazykom blízkym mladým ľuďom.

V prvej fáze projektu sa organizátori snažili upriamiť pozornosť mladých na farnosť ako na miesto, kam patria. V druhej fáze chceli predstaviť možnosti načerpania vo farnosti a v tretej fáze pozvať mladých, aby sa vo svojej farnosti stali aktívnymi.

Kampaň trvá do 25. júla 2021. Blížšie informácie o nej možno nájsť na sociálnej sieti Facebook (do vyhľadávачa treba zadať heslo *Objav svoju farnosť*).

Zdroj: www.farapd.sk

Na púšti prehovorím k tvojmu srdcu

Počas víkendu v dňoch 18. - 20. júna sa konala duchovná obnova Spoločenstva Piar a Piaristickej fraternity. Jej témou bola púšť ako miesto nepohody, nedostatku, sucha, nenaplnených túžob, očisťovania, a zároveň miesto Božích darov a milostí. Zúčastnení mladší i starší členovia modlitbových spoločenstiev Piar-u a fraternity si púšť mohli vďaka tropickým horúčavám predstaviť aj celkom naživo.

Prednášky k jednotlivým témam mali pripravené členovia Spoločenstva Piar. V piatok páter Juraj Ďurnek, SchP., zdôraznil, že púšť je dobré miesto, lebo na nej sa ukáže, akí sme. Boh nás vedie tak, že na púšti (i tej duchovnej) zažijeme pokoru a skúšku. A skúša nás preto, aby zistil, či budeme hľadať iba jeho ako svojho jediného Pána.

V sobotu Zuzka Kmotorková vysvetlila, že Boh nás púšťou netrestá, ale jeho cieľom je, aby sme rástli a aby sme ho poznali, pretože charakter sa rozvíja cez naše hľadanie Boha, cez našu túžbu poznať ho viac podľa slov sv. Pavla: „Všetko pokladám za stratu pre vznešenosť poznania Krista Ježiša.“ Tým, že „sa na púšti pokoríme a uznáme, že Boha nepoznáme, tak mu dovolíme, aby sa nám predstavil.“ Zároveň poukázala na to, aké dôležité je nájsť na púšti studňu a čerpať z nej vodu, ktorej zdrojom je Boh. Znamená to obnoviť náš vzťah s Bohom a prestať robiť veci naším spôsobom, nechať ho konať jeho spôsobom.

Jakub Barbierik pomohol svojou prednáškou zúčastneným pochopiť, čo je pre nás potrebné na púšti. Zdôraznil význam nášho uvedomovania si Božej všadeprítomnosti, aj na púšti. Význam vďačnosti, modlitby, hoci i neforemnej, chvály za dobro, ale aj za kríž, Božieho slova ako najsilnejšej duchovnej zbrane. Význam úprimnosti pred Bohom a odvahy priznať si svoju slabosť, ale aj úprimnosti pred ľuďmi a odvahy požiadať o pomoc.

V nedeľu k prítomným prehovorila sestra Timotea. Vo svojej prednáške na tému Očisťovanie upriamila zrak všetkých na nové veci, ktoré nám Boh chce darovať. Na ceste k Bohu je potrebné oddeliť sa od ciest, ktorými nás viedol včera a byť si vedomý, že ak ho chceme poznať, musíme mať účasť

na jeho utrpeniach. Znamená to žiť život v súlade s Božou vôľou, vstúpiť do pokánia a snažiť sa mať vždy čisté srdce, ktoré vedie k čistému správaniu. A na príklade zlata, zliatiny a mosadze vysvetlila, že jedine čisté srdce pred Bohom je ako čisté zlato. Srdce zasiahnuté hriechom je na rozdiel od toho ako zliatina alebo mosadz.

Simonka Strmeňová svojou prednáškou dokončila myšlienky s. Timotey a dotkla sa ňou mnohých srdc vytrvalcov, tých, čo na obnove zostali až do konca. Hovorila o dare slz, ktoré nazvala „tekutou modlitbou“. Azda tou najsilnejšou modlitbou, ktorá napríklad prostredníctvom príkladu plačúcej Márie, Lazárovej sestry, mala moc nad Ježišovým srdcom, ktorý zaplakal tiež, aby potom Lazára vzkriesil z mŕtvych. Simonka poukázala na rozdiel medzi Martiným „ja viem“ a Máriinou priamou a vedomou „účasťou na bolesti“, do ktorej vstúpila prostredníctvom svojich slz.

Záver duchovnej obnovy vyvrcholil povzbudivými slovami pátra Juraja počas homílie na svätej omši o tom, že „na púšti sa život nekončí, ale čaká nás vzkriesenie, ktoré zakúsime už aj tu na zemi, a potom vo večnosti,“ pretože „nič iné nás nenaplní, iba Ježiš“.

Text: Elena Blašková

Foto: fb Spločenstvo Piar

Naši susedia urgentne potrebujú pomoc

Na pomoc susedom na južnej Morave, ktorých 24. júna 2021 náhle zasiahlo ničivé tornádo, vyhlasuje Slovenská katolícka charita (SKCH) celonárodnú zbierku. Ľudia zo Slovenska môžu posilať finančnú pomoc pre ľudí, ktorí prišli o všetko, prostredníctvom stránky alebo účtu Charity.

Podľa záchranárov si tornádo spojené so silnými búrkami, privalovým dažďom a krupobitím vyžiadalo vyše 200 zranených a zatiaľ 4 obete na životoch. Búrka vážne poškodila stovky domov, hlavne v obciach Moravská Nová Ves, Hrušky, Mikulčice a Lužice, časť dediny Hrušky na Břeclavsku zrovnala so zemou. Desaťtisíce ľudí ostali bez elektrickej energie. Vysoký stupeň poškodenia domov (strhnutá strecha, zničené okná a i.) pripravilo niekoľko tisíc ľudí o bývanie.

„Máme možnosť vyjadriť solidaritu ľuďom zasiahnutým katastrofou, ktorá nás minula len o vlások,“ hovorí generálny sekretár SKCH Erich Hulman a vyzýva ľudí k pomoci. „Sme v pozícii tých, ktorí boli pred touto katastrofou, chvalabohu, uchránení a máme prostriedky, ktoré môžu pomôcť aspoň čiastočne vyrovnat' sa so stratami.“ V postihnutom regióne zasahujú záchranné zložky z celého Česka a aktívne pomáhajú aj Rakúšania a Slováci. Nešťastie zároveň spustilo obrovskú vlnu solidarity medzi bežnými ľuďmi.

„Na kostole v Moravskej Novej Vsi neostalo nič z krovu,“ hovorí kňaz Marián Kalina, ktorý v čase príchodu tornáda slúžil svätú omšu pre asi dvadsať ľudí. Tornádo udeľo do chrámu krátko po premenení. „Keď začali padať trámy na klenbu, nevedeli sme, či sa nezačala vojna a niečo nevybuchuje. Schovali sme sa do sakristie a pod chóru a čakali sme asi 12 minút. Boli to najdlhšie minúty môjho života, nevedel som, či to nie je posledná svätá omša, ktorú som slúžil. Našťastie sa nikomu nič nestalo,“ opisuje kňaz chvíle hrôzy. „Prírodná katastrofa ničila, no zároveň vyvolala obrovskú vlnu spolupatričnosti a solidarity.“

Finančnú pomoc pre ľudí, ktorá sa do piatkového rána zobudili bez strechy nad hlavou, môžete posilať prostredníctvom stránky:

charita.darujme.sk/pomoc-ludom-vo-svete/ alebo na účet SK93 1100 0000 0029 4546 3097, variabilný symbol 859.

Svoj príspevok môžete poslať aj na účet diecéznej charity v Brne: CZ36 6800 0000 0042 1132 5188, SWIFT/BIC: VBOECZ2XB, var. symbol 2002.

Ak nemáte možnosť poslať svoj milodar na bankový účet, môžete ho odovzdať v sakristii v obálke označenej „Morava“.

Všetkým dobrodincom zo srdca ďakujeme!

Elena Cagáňová, Klub priateľov misií
Foto: prevzaté zo stránky Slovenskej katolíckej charity

Novinky z piaristickej školy

Výletík 5.A

V poslednú májovú sobotu deti z 5.A využili priaznivé počasie a užili si spoločný deň v prírode. Program bol naozaj bohatý. Na Vendelíne v Bojniciach si v skupinách zasúťažili v orientačnom behu, v ktorom preverili nielen svoju kondíciu, ale aj vedomosti z biológie či geografie. Na ihrisku pod Vyhlídkou si užili naháňačky, ihriská a trampolíny. Minutú energiu nakoniec doplnili sladkou zmrzlinou na námestí v Bojniciach. Proste ideálny deň. Pohyb spojený so zábavou, využitie vedomostí v praxi a nakoniec maškrtenie. A to všetci spolu.

Prvý jún má deti rád

Pravidelne sa na Deň detí v našej škole

dejú netradičné súťaže. Pripravujú ich deviataci pre svojich mladších spolužiakov z 5. - 8. triedy. Tentokrát žiaci strávili deň v Lesoparku vo veľmi príjemnom počasí. Obe strany si túto dnešnú aktivitu veľmi pochvalovali - či už učitelia, alebo žiaci.

PIAR-URŠULA vo finále

Počas ostatných 6 mesiacov sa učitelia troch piaristických a troch uršulínskych škôl stretávali na sérii školení o rozvoji vedenia škôl. Nadviazali sme nové priateľstvá, pripravili nové projekty a 3. 6. 2021 sme sa v plnej zostave stretli na pôde Piaristickej spojenej školy v Nitre. Veľmi sa tešíme, že sme naši spriaznené duše a že okrem sv. Jozefa Kalazanského sme mohli nahliadnuť aj do charizmy sv. Angely Merici, zakladateľky uršulínok.

Školenia viedol talentový mentor Jozef Kokoška, ktorý sa venuje riadeniu zmien vo firmách a v školách, dizajnerskému mysleniu, individuálnemu rozvoju cez talenty a silné stránky. Veríme, že nastúpená cesta transformácie povedie krôčik po krôčiku k vytúženej Vizii: modernej a zbožnej škole 21. storočia.

Maturanti zo strednej odbornej školy prinášajú svoje tablo.

Svätú omšu sprevádzali maturanti svojim spevom.

Rozlúčka s maturantmi

Piatok 4. jún 2021 patril hlavne maturantom. Oktáva, 4.G a 4.F sa po rokoch svojho štúdia lúčili s našou školou - naším domom. Chlapci v košeliach a oblekoch, dievčatá v šatách, pripnuté stužky, kvety v rukách a tablá... Takto sa prišli rozlúčiť a poďakovať najprv tým najdôležitejším - učiteľom do zborovne.

Túto rozlúčku sprevádzalo mnoho krásnych úprimných slov vďaky a slzičky dojatia. Po rozlúčke v zborovni nasledovala svätá omša, ktorú celebroidal páter Michal a sprevádzal ju zbor zložený z maturantov a talentovaných hudobníkov, ktorí rozlúčke dodali život a radosť. Po odspievaní našej hymny V starom Ríme pri Tibere nasledovali príhovory. Každý z nich bol jedinečný, zástupcovia tried pobavili aj dojali publikum.

Pán riaditeľ svojimi slovami vystrojil do života maturantov a ocenil niekoľko z nich, či už za reprezentáciu školy na súťažiach, alebo aktivitu a činnosť na škole. Nasledovalo prekvapenie od budúcich maturantov, poďakovanie, odovzdávanie vysvedčení a rozlúčka po triedach a meste. Aj napriek opatreniam sa podarilo zachytiť tento slávnostný deň v svojej plnej kráse a maturanti s vďakou odchádzali z našej školy len s tými najlepšimi spomienkami.

Šiestaci na besede s ilustrátorom Viktorom Csibom.

Tešíme sa na ich návštevu a ďakujeme za tie roky, ktoré tu s nami pobudli a prispeli k tomu, aká je naša škola.

Beseda s ilustrátorom Viktorom Csibom

V piatok 4. júna 2021 sa v priestoroch pobočky Hornonitrianskej knižnice v Prievdzi na Zapotôčkoch konala beseda s ilustrátorom a karikaturistom Viktorom Csibom. Zúčastnili sa jej žiaci 6.A z druhého stupňa základnej školy.

Beseda s názvom „Od príbehov k obrázkom, alebo maľujem, ilustrujem, tvorím“ priblížila žiakom proces vzniku knižnej ilustrácie i to, ako sa autor k ponukám ilustrovať knihy dostáva. Viktor Csiba deťom predstavil ukážky svojej tvorby a priblížil im aj techniky, ktoré pri kreslení používa najradšej.

Šiestaci si tiež vyskúšali, ako sa knižná

Deviatci na účelovom cvičení pripravili mladším žiakom rôzne zábavné úlohy.

ilustrácia tvorí - vlastný obrázok k úryvku knihy Vesmírni piráti od Ivana Holuba si vyskúšal nakresliť každý z nich. Dve ilustrácie, ktoré sa autorovi najviac páčili, boli odmenené knihou.

Viktor Csiba ako ilustrátor spolupracuje napr. so spisovateľkou Gabrielou Futovou a je i autorom loga hračkárstva Dráčik. Momentálne sa podieľa aj na tvorbe obrázkov do nových učebníc slovenského jazyka.

Show Your Talent - víkendovka

Horský hotel Remata, krásne počasie, kvalitné jedlo, výborní študenti, pripravení lektori, veselí kolegovia, trošku osobného voľna. To sú kľúčové slová z projektového trojdňa (4. - 6. jún) s názvom Show Your Talent.

Talentované francúzštinárky Karolína Kulichová (vľavo) a Zuzana Cagaňová (vpravo) so svojou vyučujúcou Mgr. Zuzanou Korinekovou (v strede).

Prostredníctvom občianskeho združenia Team je takmer dvadsiatka študentov a päťica učiteľov zapojená do projektu Show Your Talent. Po sérii mentoringových stretnutí a jednej online víkendovke sme sa konečne stretli aj naživo.

Je za nami víkend plný zaujímavých aktivít, ktoré každého z nás bavili/posunuli/motivovali. Či už to bol tzv. „energizer“, stavba veže z cestovín, hľadanie čo najviac možností, ako využiť tehlu, motivačné videá, písanie listu sám sebe, tvorba a prezentovanie projektu, outdoorové aktivity, práca v tíme, autoportrét inak, „táborová“ pošta či večerné rozhovory. Stimulovať osobnostný rast, hľadať talenty v sebe - to bol jeden z hlavných cieľov. Víkend bol naozaj nabitý a vonkoncom sme sa nenudili.

Celý projekt bude ukončený konferenciou koncom mesiaca, kde sa, ako dúfame, uvidíme opäť naživo, nie len online.

Olympiáda vo francúzskom jazyku

V pondelok 7. 6. 2021 sa konalo Celoslovenské kolo Olympiády vo francúzskom jazyku. Verte, či nie, už 6. rok po sebe sa nám darí udržiavať sa v top 8 slovenských francúzštinárov.

Hoci tento rok sme obišli len s titulom úspešný riešiteľ, vôbec nás to neodrádza a budúci rok zabojujeme opäť. Veľká gratulácia patrí Karolíne Kulichovej (kvarta) a Zuzke Cagaňovej (sexta), ktoré venovali príprave veľa zo svojho voľného času. Odmenou im boli vecné darčeky, finančná odmena, diplom a medaila, ktorú im osobne prišla doniesť predsedníčka Slovenskej asociácie učiteľov francúzštiny doc. Bírová.

YouTuber na hodine informatiky

Dobrá sluha, ale zlý pán - to platí o mnohých veciach, internet nevyvíjajú. To, čo sledujeme, čo počujeme, čím napĺňame svoje zmysly, tak to veľmi ovplyvňuje naše vnímanie sveta, naše vnútorné pre-

žívanie, to, kým nakoniec sme/budeme. Okrem videí, ktoré sú akurát tak zabíjanie drahocenného času, existujú mnohé kanály, ktoré nás nielen zabavia, ale aj nás niečo naučia, rozšíria naše poznanie (napr. Juraj Vie, Zmudri, SDA, Kurzgesagt, ...). Jedným z YouTuberov, ktorí sú podľa mňa fajn, je aj mladý programátor z Oravy (Informatika s Mišom), ktorý si nenecháva svoje vedomosti len pre seba - práve naopak, snaží sa pomôcť aj ostatným zorientovať sa vo svete IT.

V júni nás virtuálne navštívil na našej hodine informatiky v sexte a porozprával o svojej ceste k programovaniu, ale hlavne o tom, aké kľúčové rozhodnutia sa dejú v živote gymnazistov práve v tomto období (výber seminárov, teda svojho profesijného zamerania). Prednáška nebola zameraná čisto technologicky, mnohé jeho tézy („robte, čo vás baví“, „nevyberajte si profesiu podľa mzdy“) boli takpovediac „nadpredmetové“. Ďakujeme, že si našiel čas a bez nároku na honorár sa nám venoval.

Z rúčky do rúčky

V júni sme na našej škole pomáhali prírode. Ako? Žiaci si zorganizovali výmenný bazár oblečenia. Priniesli čisté, pekné oblečenie, ktoré by s pokojným svedomím dali aj svojej kamarátke a študenti zo študentskej rady ho navesali na stojany a ponúkli iným.

Akcia vznikla práve preto, že s textilným odpadom, ktorého je naozaj veľa, je ťažké bojovať. Chceli sme pomôcť sa oblečenia takýmto spôsobom slušne „zbaviť“, a zároveň si ekologickým spôsobom doplniť vlastné šatníky. Výsledne teda zbytočne nevzniká nový textilný odpad, oblečenie koluje ďalej medzi ľuďmi.

Akcia prebiehala v malom, ale osvedčila sa. Preto plánujeme s iniciatívou naďalej pokračovať. Výmeny budeme organizovať viackrát do roka, vždy sezónne.

Tak si môžu študenti vymeniť na každú sezónu nové oblečenie, nemusia nič kupovať a vytvárať tak ďalší odpad.

Vlakom do prírody

Deti z 5.A v sobotné slnečné ráno 12. júna nasadli do vláčiku smer Vrútky a vybrali sa na výlet. Ich cieľom bola Bralová skala nad Rematou. Stúpanie bolo síce krátke, ale „sýte“ Odmenou im boli krásne výhľady. Po doplnení energie a krátkej regenerácii pokračovali okolo Hájskej jaskyne do Ráztočna. Cestou si užívali veľa zábavy, letné počasie a prítomnosť jeden druhého.

Zdroj: www.piaristi-pd.sk

7. - 9.
JÚN
2021

ZRÚČKY DO RÚČKY

KEEP CALM AND SWAP CLOTHES

Výmenu šatstva oznamovali plagáty rozmiestnené po celej škole.

Každodenné a sviatočné antifóny

Naposledy sme si popisali začiatočnú veľkú ekténiu, v ktorej kňaz alebo diakon prednáša Bohu množstvo prosieb za ľud. Ak prosby prednáša kňaz, stojí pred oltárom. Ak diakon, tak stojí pred kráľovskými dverami. V pravej ruke troma prstami drží orár a dvíha ho k nebu - tým naznačuje svoje poslanie anjela, (gr. angelos = posol) prihovárajúceho sa za ľudí a prednášajúceho Bohu ich prosby.

Zdvihnutím jedného konca orára do výšky, pričom druhý koniec orára (na jeho chrbte) visí dole a dotýka sa zeme, symbolizuje spojenie medzi nebom a zemou - prosby ľudí prebývajúcich na zemi sa dostávajú pred Nebeského Otca. Po každej modlitbe robí malú poklonu.

Spev antifón

Po veľkej ekténii nasleduje spev antifón. Antifóny (= spevy spievané striedavo) sú zväčša tri vybrané verše zo žalmov oddelené refrénom. Napríklad:

„Dobré je oslavovať Pána a ospevovať meno tvoje, Najvyšší.“ Ref.: „Na príhovor Bohorodičky, Spasiteľa, spas nás.“

„Za rána oslavovať tvoju dobrotu a tvoju vernosť celú noc.“ Ref.: ...

„Lebo Pán, Boh náš, je spravodlivý a nepravosti v ňom niet.“ Ref.: ...

Pôvodne antifóny obsahovali celé žalmy, no skrátili sa len na jeden vybraný verš.

Antifóny podľa príležitosti

Podľa príležitosti sú antifóny rozdelené na:
- každodenné antifóny, spievajú sa počas týždňa v bežné, nie sviatočné dni,
- sviatočné antifóny, inak volané aj predobrazujúce alebo nedelňé.

Veľké sviatky majú vlastné antifóny s refrénmi. V nedeľu sa spievajú Blaženstvá (z Kristovej reči na vrchu).

Spievané trikrát a oddelené malou ekténiou

Antifóny sa spievajú trikrát a sú oddelené malou ekténiou. Tú tvoria dve prosby a jedna výzva: „Znova a znova modlime sa v pokoji k Pánovi.“ a „Zastaň sa a spas nás, zmiluj sa a zachráň nás, Bože svojou

milosťou.“. Ľud na ne odpovedá: „Pane zmiluj sa!“ A výzva: „Presvätú, prečistú, preblahoslavenú a slávnu Vládkyňu našu, Bohorodičku Máriu, vždy Pannu i všetkých svätých spomínajúc, sami seba, druh druhu i celý náš život Kristu Bohu oddajme.“ Pripája sa tým k zástupu svätých na čele s Presväťou Matkou Bohorodičkou smerujúcich do jediného cieľa - k oddaniu sa Bohu. Ľud na ňu odpovedá t'ahavým: „Tebe, Pane“.

Kňaz sa počas „Tebe, Pane“ v tichosti modlí modlitbu príslušnej antifóny (napr.): „Od teba máme dar tejto spoločnej jednomyseľnej modlitby. Ty si nám prisľúbil, že keď sa dvaja alebo traja zhromaždia v tvojom mene, splníš ich prosby. Splň teraz prosby na úžitok svojich služobníkov. Daj nám v tomto čase spoznať tvoju pravdu a v budúcom veku večný život“. Preto je dôležité mať dobrého kantora (spevák), ktorý vie, že toto „Tebe, Pane“ treba spievať dostatočne pomaly :).

Túto modlitbu zakončí hlasným zvolaním, v ktorom ospevuje majestáť Boha a Najsvätejšej Trojice: „Lebo ty vládneš a tvoje je kráľovstvo a moc i sláva Otca i Syna i Svätého Ducha...“ alebo „Lebo tebe patrí všetka sláva, česť a poklona Otcu i Synu i Svätému Duchu ...“, alebo „Lebo ty si Boh dobrý a láskavý k ľuďom a my ti vzdávame slávu Otcu i Synu i Svätému Duchu ...“. Ľud odpovedá „Amen.“

Po druhej antifóne nasleduje jeden z najkrajších dogmatických spevov - hymnus Jednorodný (csl. Jedinorodnýj). Ním budeme pokračovať v ďalšom čísle.

Jozef Durkot, gréckokatolícky farár

Klub priateľov misií ďakuje za podporu misijných diel vo svete

Vďaka mnohým dobrodincom našej farnosti sme mohli podporiť núdzných v chudobných krajinách sveta. V roku 2020 sme misie finančne podporili sumou 4 022 € a tento rok 1 565 €. Dlhodobo podporujeme štúdium seminaristov, pridali sme adopcie detí a pripájame sa k výzvam pomoci pre tých najbiednejších.

Aj hmotná pomoc (okuliare a známky) pomáha misiám. Tiež ďakujeme za všetky darované predmety (knihy, náboženské predmety - obrazy, sošky, ružence, ale aj ručne vyrábané predmety) pre misijnú zbierku, ktorú pripravujeme po ročnej prestávke vo farskom kostole.

Stručný prehľad podpory misií:

- **Adopcia seminaristov v Afrike** - podporujeme 4 seminaristov, minulý rok boli 2 vysvätení za kňazov, od septembra pribudnú ďalší 2, štúdium ukončilo už 6 seminaristov. Príspevok na štúdium 600 €/rok, štúdium trvá 4 roky, cez Pápežské misijné diela (www.misijnediela.sk)
- **Adopcia detí v Afrike** - podporujeme 5 detí, 15 € mesačne (180 € ročne) zahŕňa školné, obed, školské pomôcky, uniformu a topánky pre jedno dieťa, cez OZ Dobrota pre Afriku (www.dobrotapreafriku.sk)
- **Jedlo pre deti v chudobných krajinách** - 18,30 € sú náklady na stravovanie pre jedno dieťa za celý školský rok cez Mary's Meals (www.marysmeals.sk)
- **Podpora misionárov v chudobných krajinách** - Tanzánia, Uganda (zbierka vo farskom kostole)
- **Omšové milodary pre misionárov v chudobných krajinách** - 5 €/1 sv. omša, 45 €/novéna, t. j. 9 sv. omší, 150 €/gregoriánske sv. omše, t. j. 30 sv. omší, (www.misijnediela.sk)
- **Pomoc ľuďom postihnutých leprou** - pomoc prostredníctvom českého OZ Likvidace lepry (www.likvidacelepry.cz)
- **Zber použitých dioptrických a slnečných okuliarov pre Afriku** - okuliare je možné odovzdať v sakristii.

- **Zber použitých poštových známok pre podporu misií** - škatuľa v zadnej časti kostola.
- **Finančná podpora pre núdzných v krajinách sužovaných vojnou** - Etiópia (celoslovenská zbierka Spolu pre Etiópiu, na Slovensku sa vyzbieralo spolu 96 447,61 €)
- **Podpora projektov v Afrike** - Uganda, vianočná kolednícka akcia Dobrá novina (www.dobranovina.sk)
- **Misijná nedeľa** - tento rok bude 24. októbra 2021 (pravidelná celoslovenská zbierka v kostoloch)

Informácie o aktuálnej podpore misií sú uverejnené na misijnej nástenke vo farskom kostole. V prípade záujmu o podporu misií môžete použiť číslo účtu Klubu priateľov misií SK97 0200 0000 0021 3927 6553 alebo svoj príspevok v obálke odovzdať v sakristii farského kostola, uviesť svoje meno a komu je milodar určený. Obálku označiť „Misie“. Bližšie informácie na č. tel. 0948 418 169. Ak by ste chceli pomáhať misiám viac, radi vás privítame medzi členmi Klubu priateľov misií.

Elena Cagáňová, členka Klubu priateľov misií

„Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“ (Mt 25,40)

Evanjelizácia je žitie v radosti

Po troch rokoch pôsobenia v Prievidzi odchádza pán kaplán Dominik Kučera na nové miesto - do Banskej Štiavnice. Ako vníma čas prežitý v Prievidzi? Podarilo sa mu tu evanjelizovať podľa predstáv?

- **Témou tohto čísla Bartolomeja je evanjelizácia. Čo to slovo pre teba znamená?**

Evanjelizácia je odvodená od slova evanjelium, a teda ide o rozdávanie radostnej zvesti. Evanjelium, ktoré rozdávame, nemôžeme nechať len v kostole. Eucharistiu alebo svätú omšu by sme mali žiť celým životom. Čiže najmä vtedy, keď vychádzame z kostola. Príklad si môžeme zobrať od prvých kresťanov, ktorí nielen rozprávali o Bohu a viere, ale najmä žili to, čomu verili. Podobne je to napríklad s kázňami. Keby som iba kázal, zanechalo by to v ľuďoch pozitívnu alebo negatívnu emóciu, ale nič dlhodobjšie by si nezapamätali. Preto je pre mňa evanjelizácia najmä o žití v radosti.

- **Akým spôsobom si evanjelizoval v našej farnosti?**

Veľmi jednoduchým. Takým, akým som vedel. Držal som sa hesla: „Radosť rozdávaním rastie.“ Snažil som sa, aby som nerozprával veľa, ale aby moje skutky rozprávali za mňa. Viem, že v dnešnej dobe ľuďom chýba radosť a pokoj, preto som sa usiloval toto zahrnúť do svojej evanjelizácie. Často som napriek mojej snahe veľa vecí „pohnojil“, ale odovzdával som to do Božích rúk. Hovoril som si, že pohnojím a popolievam a Pán dá tomu vyrásť. Ani si nezakladám na svojej evanjelizácii, pretože človek je len nástroj v rukách Boha. Tým, že som kňaz a môžu ma kedykoľvek preložiť, nečakám výsledky. Tie často prichádzajú až o niekoľko rokov. Môžem osloviť ľudí svojím príkladom alebo urobiť dojem, ale nečakám, že teraz budú všetci veriaci. Akonáhle si kňaz zakladá iba na

svojej evanjelizácii alebo pastorácii, je stratený.

- **Máš nejaký zážitok alebo svedectvo, ktoré ti potvrdilo, že sa oplatí takto žiť vieru?**

Nie. Ja nepotrebujem zážitok alebo zážrak. Mňa veľmi motivovali deti. Ony sú úprimné a šťastné z toho, čo robíme. A často to boli práve ony, ktoré dotiahli svojich rodičov k viere a ku sviatostiam - pretože deti sú „zákerné“ v kladení otázok a pýtajú sa tak, že dospelí často nevedia odpovedať. Dospelí sa tak nepýtajú, lebo sa napríklad hanbia. Ale takéto otázky ich nútia zamyslieť sa a nájsť odpoveď.

- **Keďže už nebudeš pôsobiť v našej farnosti, ale budeš pokračovať v evanjelizovaní v Banskej Štiavnici, povedz nám, ako hodnotíš Prievidzu a jej farnosť po troch rokoch svojho pôsobenia? Je to celkom ťažké posúdiť, keďže je to moja prvá farnosť a nemám to s čím porovnať, ale povedal by som, že je to**

pozitívna farnosť, v ktorej je dosť práce a ľudia sú ochotní spolupracovať. A ako sa hovorí, prvá farnosť, prvá láska, takže určite si ju budem pamätať. Výhodou bolo, že som sem neprišiel sám, ale aj s diakonom Jurajom Kissom. Druhý rok sem zas cez víkendy chodil diakon Martin Garaj. A tiež novokňaz Filip Gulai prišiel do farnosti Zapotôčky, takže mal som sa aj s kým porozprávať, necítil som sa v začiatkoch sám. A mohol som si urobiť záhradku, to bolo veľké plus.

▪ **Obohatili sme ťa ako farníci o niečo?**

Určite. Od tých materiálnych vecí až po duchovné. Najmä za modlitby som veľmi vďačný. A priniesli ste mi nové skúsenosti do mojej budúcej pastorácie a tiež radosť. Radosť, ktorú som cítil pri pastorácii mladých a detí, predovšetkým detí, ktoré som mal možnosť učiť na Malonecpalskej škole. Zároveň to bolo pre mňa odreagovanie. Ale aj práca s mladými rodinkami a so staršími sa mi veľmi páčila.

▪ **Máš nejaký podnet, ktorý by mohol pomôcť vylepšiť fungovanie našej farnosti?**

Myslím, že ani nie. Stačí, ak budeme otvorení pre pôsobenie Ducha Svätého a on sa postará, aby sme boli úprimní, aby sme sa pomaličky premieňali a spoločne ako jedno spoločenstvo sa približovali ku Kristovi s tým, že sa navzájom potiahneme. Pretože svätosť nie je záležitosťou jedného človeka, ale celého spoločenstva.

▪ **Vieš nám povedať, čo ťa čaká v novej farnosti?**

Budem trochu viac učiť. V Prievidzi som učil sedem hodín, v Banskej Štiavnici budem učiť jedenásť. No a naďalej ostávam kaplánom, čiže budem pomocníkom pána farára. Budem sa tiež snažiť spolupracovať s mladými a so všetkými, aby veci „klapali“, ako majú, a aby sme spoločne rástli.

▪ **Chcel by si niečo odkázať svojim už bývalým farníkom?**

Nestresujte sa zbytočne, ale radujte sa. Život je príliš krátky na to, aby sme sa strachovali.

Ďakujem za rozhovor!

Mária Pytlová

Foto: archív Dominika Kučeru

Ťažkosti s evanjelizáciou

Ježiš prišiel do svojej vlasti; jeho učeníci išli s ním. Keď nadišla sobota, začal učiť v synagóge. Počúvalo ho mnoho ľudí a s údivom hovorili: „Skade to má tento? Aká to múdrosť, ktorej sa mu dostalo, a zázraky, čo sa dejú jeho rukami?! Vari to nie je tesár, syn Márie a brat Jakuba a Jozesa, Júdu a Šimona? A nie sú tu s nami aj jeho sestry?“ A pohoršovali sa na ňom. Ježiš im povedal: „Proroka si všade uctia, len nie v jeho vlasti, medzi jeho príbuznými a v jeho dome.“ A nemohol tam urobiť nijaký zázrak, iba že vloženie rúk uzdravil niekoľko chorých. A čudoval sa ich nevere. Potom chodil po okolitých dedinách a učil. (Mk 6,1-6)

Zaskočil vás už niekedy Ježiš? Ak áno, tak sa nerozčuľujte, lebo nie ste jediní. Bez ohľadu na to, ako dlho Ježiša poznáme, vždy nás vie prekvapiť. Apoštoli boli často zarazení, keď sa im Ježiš postupne odhaloval - až po svoju smrť a zmŕtvychvstanie.

Prekvapivý

Prvá vec, čím nás zvykne prekvapiť, sú úlohy, ktoré nám Ježiš dáva. Možno si tiež spomeniete na prípad, keď ste cítili vedenie Ducha Svätého, a vaša prvá reakcia bola napríklad: „Chceš, aby som sa modlil s ňou?“ ; alebo: „Chceš, aby som odpustil práve jemu? Myslel som si, že si spravodlivý Boh!“

Tu je ďalšie prekvapenie: vôbec nie je dôležité, či sa nám podarí pochopiť Ježišove úmysly. Jemu sa zrejme páči robiť všetko nové. Ale dôležité je, ako zareagujeme, keď nás Pán prekvapí. Urazíme sa a cúvame? Alebo sa snažíme prijať jeho vedenie a bez váhania vykročíme na novú cestu, ktorú nám otvoril?

Nepochopený

Ježiš prichádza domov. Prichádza do Nazareta, kde vyrastal. Bolo to miesto, kde ho všetci poznali. Poznali aj jeho rodinu, jeho príbuzných, rozličné napojenia a vzťahy, v ktorých sa pohyboval. A poznali aj jeho vývoj. Sledovali ho, ako rástol, ako prechádzal cez jednotlivé štádiá svojej nielen telesnej, ale aj duševnej a duchovnej formácie.

Vedeli o všetkých významných epizódach, ktoré sa prihodili v jeho živote. A mysleli

si, že vedia o ňom všetko. Možno sa niektorý z bradatých starcov sklonil a dotkol sa mu kolena so slovami: „Ježiš, poznám t'a odvtedy, keď si bol ešte takýto maličký!“ Mnoho ľudí z jeho rodného mesta vylúčilo možnosť, že by mohol byť niečím viac, než sa domnievajú: možno iba tesár, možno veľmi duchovne založený muž alebo aj mierny fanatik. Možno boli niektorí z nich otvorení. Ale väčšina z nich nevedela prijať tohto pretvoreného tesára. Zaškatulkovali ho, a keď sa im pokúsil ukázať, že do nijakej škatulky nepasuje, urazili sa.

Ježiš je všetko, čo potrebujeme, ale budeme ho potrebovať stále viac. Potrebujeme vedieť viac o jeho konaní a zmýšľaní. Ako náš vzťah rastie, potrebujeme zakúšať ešte viac jeho lásky. Takže si na to radšej zvyknite. On vás bude udivovať počas celého vášho života. A naozaj, čo môže byť lepšie, ako byť prekvapený tým, ktorý vás nevyšlovne miluje?

Odmietnutý

Jeho dnešná návšteva doma, ako nám ju predstavuje evanjelista Marek, obsahuje všetky tieto pocity a postoje voči nemu. Jeho rodáci neboli schopní prekročiť prah názorov, ktoré si o ňom za celé tie roky vytvorili. Ostali uväznení v hraniciach svojich predstáv a očakávaní. Neboli schopní prijať fakt, že v ich krajanovi, ktorého tak dobre poznali, by mohlo byť niečo výnimočné, že by ich to malo postaviť do roly poslucháčov jeho slov, ba dokonca do roly tých, ktorých mohol viesť k zmene zmýšľania a obnove života. Ich odmietnutie bolo také

velké, že Ježiš tam nebol schopný urobiť takmer žiadny zázrak. Aj keď je táto epizóda smutná pre Ježiša samotného, najviac na to doplatili jeho rodáci. Zostali zakliati v starom nehybnom systéme stereotypov a vzájomnej kontroly.

Naše hniezdo

Prostredie, v ktorom sme vyrastali, môže byť aj pre nás i požehnaním, i kliatbou. Tak ako napokon všetko. Požehnaním v tom zmysle, že je dobré mať domov a tým aj svoje korene a zázemie. Naše zázemie je ako hniezdo, ktoré nám pomáha objavovať sa, hľadať sa a budovať si identitu. Je ako kolík, ktorý drží priesadu, aby, kým je ešte slabá, mala oporu vo vetre a v nepriaznivom počasí, a aby mohla vyrásť a zosilnieť tak, že ju už neskôr potrebovať nebude. Tomuto svojmu prostrediu máme byť vďační.

Lenže je tu aj odvrátená stránka. Niekedy toto prostredie môže byť pre nás aj kliatbou: môže byť naším väzením alebo akousi železnou kazajkou, ktorá nám bráni naplno sa rozvinúť. A mnohí v istom momente svojho rastu objavujeme, že niet iného rie-

šenia, než túto kazajku vyzliecť a nadobro ju odložiť. Niektorí rodičia sa správajú voči svojim deťom tak, ako keby o nich vedeli všetko a boli pánmi ich života. Vysnívajú si ich životnú cestu a pevne trvajú na tom, aby ich syn alebo dcéra po nej kráčali - a to bez ohľadu na to, či na to majú, alebo nie, či ich to baví a priťahuje, alebo nie.

Odkiaľ to teda tento má?

Nazaretčania si neuvedomili, že ono to v Ježišovi bolo vždy, iba oni to nepostrehli. Na to, aby to mohol dokonca aj sám Ježiš v sebe objaviť a rozvinúť, musel odísť z domu. A mimo tohto svojho domova, kde nebol hamovaný nijakými umelo nastolenými pravidlami či ohľadmi, nakoniec objavil svoje dary: kázania, učenia a uzdravovania. Dôsledky tejto myšlienky pre náš život sú enormné. Mnohí žijeme v takýchto zakliatych systémoch: rodinách, dedinách, združeniach, komunitách a spoločenstvách rôznych typov. Najprv nám boli nápomocné, ale od istého bodu začíname cítiť, že sme v pasci. Máme dary, ktoré by sme radi objavili, no nie je nám to dovolené. Máme potenciál, ktorý by sme radi rozvinuli a ponúkli iným, no nik od nás nič neočakáva.

Keď ste napríklad odišli na štúdiá alebo do cudziny, v zápasoch a úsilí včleniť sa do nových okolností a výziev nového prostredia ste objavili v sebe nový potenciál, ktorý vás možno spočiatku prekvapil, no nakoniec vo vás vyformoval schopnosti, ktoré dali vášmu životu nový obzor, ba nový smer. Keď ste sa potom vrátili domov, prostredie, ktoré od vás očakávalo toho „starého dobrého Janka“, vás neprijalo. V novej podobe vás odmietli.

Tu je paradox. Nielen my zažívame problémy, keď sa snažíme ohlasovať radostnú zvesť. Zažil to aj sám Ježiš.

Text: Miroslav Turanský
Foto: Mária Melicherčíková

Bibliografia: Komentáre k Novému zákonu - Marek, Dobrá kniha Trnava, 2013

S Máriou Boh tú cestu požehná

(Svedectvá z pošty, 1. časť)

Ako väčšina študentov, aj ja som bol v septembri minulý rok nútený odísť z Bratislavy. Napriek tomu, že som mal v Bratislave prácu a mojím plánom bolo v pokoji dopísať diplomovú prácu, rozhodol som sa ísť domov. Toto rozhodnutie sa, samozrejme, nerodilo ľahko, rodilo sa však skrze modlitbu. A prinieslo to svoje ovocie.

Aj napriek tomu, že už som bol rozhodnutý ísť domov, stále som myslel na to, ako to všetko dopadne, či si doma nájdem nejakú prácu, alebo nie. Do toho tiež prišli pochybnosti, prečo odísť z Bratislavy, keď tam je predsa len viac možností.

Boh sa postaral

Napriek tomu som sa snažil dôverovať Bohu a On mi postupne prostredníctvom rôznych „drobných“ vecí, a tiež prostredníctvom rozhovorov s ľuďmi z môjho spoločenstva (Misijný tím v Univerzitnom pastoračnom centre v Bratislave), umožnil spoznať, že moje rozhodnutie je správne. A naozaj! Keď som prišiel domov, hneď na druhý deň som pred najkrajšou hodinou dňa, hodinou Božieho milosrdenstva, našiel inzerát, že hľadajú poštára. Ideálna práca pre mňa! Veď poštára som už robil. A okrem toho budem mať v tomto čase možnosť byť na čerstvom vzduchu a byť medzi ľuďmi!

A tak som na tento inzerát okamžite reagoval a po ďalších skúškach dôvery, ale zároveň aj po mnohých, aj keď nepatrných „Božích zázrakoch“ (napríklad som každý deň stretol nejakého poštára), som v priebehu necelých dvoch týždňov nastúpil do práce.

Práca sa mi stala misiou

Jediné, čo ma trochu brzdilo, bola moja zábudlivosť. Hovoril som si, že ako môžem robiť poštára, keď tak veľmi zabúdam. Napriek tomu som však veril Bohu, že On si aj to vie použiť. Ako sa píše v druhom liste Korint'anom: „Stačí ti moja milosť, lebo sila sa dokonale prejavuje v slabosti.“ (2 Kor 12,9)

Na poslednom stretnutí nášho spoločenstva, pred tým, ako sme po odchode domov prešli na online formu stretiek, nás náš vedúci pozval ku každodennej modlitbe svätého ruženca.

Tiež vo mne veľmi zarezonovali slová hymny posledných Svetových dní mládeže: „...misionármi stať sa sme povolani a máme Jeho slovo priniesť... a tak nemajme strach, ó nie, lásku niest', kde je nechcená. Boh volá všetkých nás odvážne kráčať, s Máriou tú cestu požehná...“

A uvedomil som si aj to, že som možno jediným človekom, ktorého aspoň z času na čas vidia doma izolovaní starší ľudia. (Nosil som im balíčky či dôchodok.) A tak som začal túto prácu vnímať ako misiu.

Tým sa začala moja cesta našich väčších či menších svedectiev, do ktorých ma spolu s Misijným tímom pozýval Boh.

Marek Frištyk

PÁNOVI ZVER SVOJE
CESTY A JEMU
DÔVERUJ, ON SA UŽ
POSTARÁ.
ŽALMY 37:5

Prečo radi chodíte do kostola?

- **Jarka:** „Lebo chcem byť v užšom spojení s Pánom Bohom, pre posilu. Odprosujem za krivdy, ktoré som v živote popáchala. Prosím, aby mi ľudia odpustili - a ja tiež im cez Pána Ježiša.“
- **Terezka:** „Pri stretnutí s Pánom nachádzam pokoj, stretávam spoločenstvo, dostávam od neho silu žiť, prinášam mu svoje ťažkosti a odnášam si domov i do práce pokoj a radosť.“
- **Alka:** „Chcem oslavovať Pána, všetci sa modlia za mňa a ja za nich, sme obohatení jeden druhým. Boh prichádza ku mne cez Eucharistiu.“
- **Terinka:** „Je to volanie srdca, volá ma Pán Ježiš.“
- **Zuzana:** „Aby ma Pán požehnal silou Ducha Svätého aj telesnou. Som po operácii. Chcem tiež vyprosovať milosť obrátenia pre seba a celú moju rodinu.“
- **Andrea:** „Aby som pozdravila Pána Boha, vyspovedať sa z hriechov. Nechodila som dlho do kostola, chcem sa polepšiť. Pracujem aj v nedeľu, je mi ťažko. Pán Ježiš mi pomôže, verím mu.“
- **Mária:** „Ani to neviem vypovedať. Je to otázka srdca, lebo moje srdce je už v Ježišovom a jeho srdce v mojom. Pritahuje si ma lanami lásky. Sv. omša je mi darom, Eucharistia je objatím i posilou Pána Ježiša v našich utrpeniach v celom živí. Mali by sme sa modliť a ďakovať za všetkých kňazov.“
- **Betka:** „Z lásky k Bohu a blíznym. Potrebujem to pre svoj život, lebo bez Eucharistie sa nedá žiť.“
- **Marianna:** „Nachádzam tam Pána Ježiša, vždy ma pochopí. Je uňho pokoj, pomáha mi, radí mi. Je živý, svätý, uzdravuje ma, chcem byť pokorná, dostávam silnú vieru, s ktorou vstupujem do pravdy života.“
- **Anna:** „Lebo milujem Pána a Pannu Máriu. Kto miluje, chce byť s milovaným, s milovanou. A chcem byť vernou.“
- **Tonka:** „Pre pokoj duše, získanie náboženských vecí, vzdelávanie cez kňazov, tiež čítanie Svätého písma. Do kostola chodím rada, aj sama bez sv. omše, keď sa môžem rozprávať s Pánom Ježišom. Sú to nádherné chvíle.“

Za odpovede ďakuje Anka Gálová.

Prievidzská púť k Nanebovzatej Panne Márii

Sobota 14.8.2021

16:30 Vešpery (farský kostol)

16:45 Sprievod z farského kostola do Mariánskeho kostola

18:00 Svätá omša - Libor Straka, PD dekan

19:15 Akatist - Jozef Durkot

20:00 Tichá adorácia pred Sviatosťou oltárnou

20:30 Moderovaná adorácia - novokňaz Martin Mičko + zbor Nádej (Zapotôčky)

Nedeľa 15.8.2021

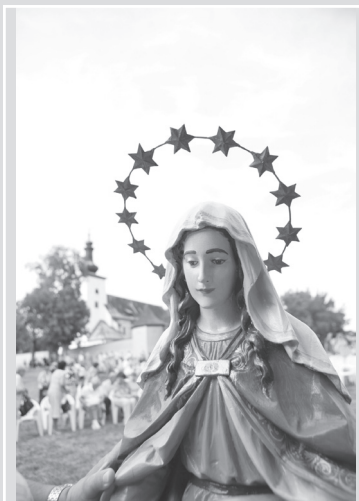
07:30 Liturgia sv. Jána Zlatoústeho - Jozef Durkot

07:30 Svätá omša (farský kostol)

09:15 Modlitba posvätného ruženca

10:00 Slávnostná svätá omša - Wieslaw Krzyszycha, MS, farár Považská Bystrica - Rozkvet

Možnosť svätej spovede: sobota 16:45 - 20:00, nedeľa:08:30 - 09:55

... tri otázky pre Tatanu Krkoškovú, spoluorganizátorku duchovnej obnovy The Way

Evanjelizácia. Spoločenstvo. Online prostredie. Nová skúsenosť. Tieto kľúčové slová môžu vystihnúť tohtoročnú duchovnú obnovu pre mladých, ktorá je známa pod názvom The Way. Pravidelne sa koná v Prievidzi a organizuje ju spoločenstvo Piar. Tento rok však pre pandémiu nebolo možné stretnúť sa, a preto sa členovia Piaru rozhodli vyskúšať možnosti techniky a internetu. Na detaily sme sa spýtali Tatanu Krkoškovej, ktorá mala obnovu na starosti po organizačnej stránke.

1

Ako vznikol nápad na realizáciu duchovnej obnovy online? S nápadom prišiel páter Juraj, ktorý si uvedomil, že mladým treba slúžiť aj v čase pandémie. Myšlienku podporil aj Martin Dvornický. Vďaka jeho albumu TowMeot sme mali podklad pre program, pretože Martin v pesničkách rapuje o Božej láske a hriechu, viere a spásе, Duchu Svätom a spoločenstve, čo boli

témy, ktoré sme prebrali počas piatich večerov v dvojhodinovom programe. Do realizácie sa okrem nášho spoločenstva zapojili aj spoločenstvá z Nitra, Trenčína, Bratislavy a oslovili sme aj Brno. Keďže sa v tom čase kvôli protipandemickým opatreniam nedalo veľmi cestovať, prednášajúcich sme mali z Prievidze a z Nitra. Kreativnú zložku zabezpečilo umelecké zoskupenie TowMeot a chvály hrali ľudia zo spoločenstva v Prievidzi. Modlitby príhovoru zabezpečil páter Matúš Palaj. Cieľom obnovy bolo, aby mladí pocítili spoločenstvo aj cez obrazovky.

2

Ako vyzeral program počas spomínaných piatich večerov po technickej stránke? Vyskytli sa nejaké problémy, ktoré ste museli vyriešiť?

Program bol rozdelený do vstupov. Na začiatku Peťo Štancel ako moderátor privítal účastníkov na online stretnutí a poskytol im pokyny. Následne sa účastníci presunuli na priamy prenos vysielaný zo štúdia, ktoré sme pripravili v Prievidzi. Po skončení tejto časti programu sa účastníci vrátili do online stretnutia a moderátor zopakoval hlavné myšlienky, prípadne zodpovedal otázky, ktoré sa účastníci mohli pýtať tiež cez aplikáciu.

Pred každým večerom sme trpeli, či to pôjde po technickej stránke. Snažili sme sa byť pripravení, ale to sa asi úplne nedá. Nemali sme nakoniec žiadne výrazné problémy, ale mali sme obavy, keď niečo nešlo spustiť hneď od začiatku alebo keď sme sa nevedeli dorozumieť s moderátorom priamo počas streamu. Najskôr sme to skúšali cez čarbanice na papieri, ktoré nevedel prečítať, potom sme mu na tablet posielali texty, ale tie spolu s ďalšími informáciami nestíhal čítať, takže nakoniec sme mu dali obrazovku.

Ale dalo nám to celé nové skúsenosti a zručnosti v inom druhu organizácie, keďže všetko išlo naživo. Vyskúšali sme si nový spôsob, akým sa možno prihovoriť k ľuďom - a celkovo máme novú podobu formácie mladých.

3

Spomínala si modlitbu príhovoru. Ako ste to vy a mladí vnímali takto online?

Páter Matúš Palaj, ktorý mal na starosti modlitbu príhovoru, zohnal dosť modlitebníkov z celého Slovenska. Fungovalo to tak, že sme sa na štvrtkovom online stretnutí po prednáške o Duchu Svätom rozdelili do menších skupiniek, v ktorých boli dvaja modlitebníci a dvaja účastníci. Keďže všetci boli niekde doma, nemuseli mať vždy dostatok súkromia na takúto aktivitu, napriek tomu nám potom prichádzali pozitívne spätné väzby. Ľudia sa práve prostredníctvom tejto modlitby mohli stretnúť s Bohom po prvýkrát. A práve tieto svedectvá boli z celého programu asi najsilnejšie. Myslím si, že mladí sú teraz otvorení pre vnútorné prežívanie, a preto ich takáto modlitba nezaskočila. Možno iba to, čo im Boh hovoril cez modlitebníkov.

Ďakujem za rozhovor! Mária Pytlová
Foto: fb Spoločenstvo Piar

**POZVÁNKA
NA ODPUSTOVÚ SLÁVNOSŤ
SVÄTÝCH SEDMOPOČETNÍKOV
GRÉCKOKATOLÍCKEJ FARNOSTI V
PRIEVIDZI
31. 7. – 1. 8. 2021
V MARIÁNSKOM CHRÁME**

Program:
31. 7. 2021: 15:00 Liturgia sv. Jána Zlatoústeho
15:50 Veľká večiera s litiou (s posvätením chleba, vína, oleja a pšenice)

1. 8. 2021: 10:30 Archierejská svätá liturgia sv. Jána Zlatoústeho,
predseda vladyka Peter Rusnák, biskup Bratislavskej eparchie
myrovanie, sprievod okolo chrámu s čítaniami 4 evanjelií

Viac informácií: grkatPD@gmail.com

**NÁVRAT DO MINULOSTI
DENNÝ DEŤSKÝ TÁBOR**

PRE DETI OD 6 DO 13 ROKOV

OD 9.8 DO 13.8 2021

CENA 6 EUR NA DEŇ

PRILIEŠIŠ SA MOŽEŠ DO 1.8. 2021
ČEZ ONLINE FORMULÁR
PRÍPADNE V KOSTOLE

dgmg.tabor.pd@gmail.com

MINISTERSTVO
ŠKOLSTVA, VEDY,
VÝSKUMU A ŠPORTU
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

iuventa

ZKSM
ZDruženie kresťanských
spoločenstiev mladých

Sviatosť manželstva

Sviatosťou manželstva zakončíme našu sériu katechéz o sviatostiach, ktorými sme prechádzali v ostatné mesiace.

O manželstve sa hovorí tak v Novom, ako aj v Starom zákone. Boh pozýva človeka k láske, pretože z lásky ho aj stvoril. Boh chcel, aby muž a žena žili spolu. V Písme sa hovorí: „Potom Pán, Boh, povedal: *„Nie je dobré byť človeku samému. Urobím mu pomoc, ktorá mu bude podobná.“*“ (Gn 2,18) A ďalej pokračuje: „*Preto muž opustí svojho otca i svoju matku a prilipne k svojej manželke a budú jedným telom.*“ (Gn 2,24)

Nerozlučiteľnosť a jednota

Sv. Augustín videl základ manželstva v troch pojmoch, ktoré prinášali dobro pre manželstvo: deti, manželská vernosť a svätý zväzok manželstva. Boh nestvoril muža a ženu ako jednotlivcov, ale sú spojení. Manželstvo naznačuje vzťah, aký je medzi Kristom a Cirkvou.

Podstatnými vlastnosťami v manželstve sú nerozlučiteľnosť a jednota. Augustínovo učenie sa časom rozširuje a zaoberajú sa ním aj cirkevné koncily, ktoré pridali k dobru manželstva aj plodenie potomstva a výchovu, vernosť a nakoniec nerozlučiteľnosť, ktorá predstavuje nerozlučiteľnosť Krista a Cirkvi.

Vzájomný súhlas je znakom tej lásky, ktorú im preukazuje Boh, a manželia majú na ňu neustále pamätať. Manželská zmluva spočíva v odovzdaní a prijatí toho druhého, je to prejavnené ich slobodnou vôľou patriť tomu druhému. Je to jednota muža a ženy zameraná na deti a ich výchovu, ako aj na vernosť a nerozlučiteľnosť manželstva.

Manželský súhlas musí byť slobodný a dobrovoľný, osoba nemôže byť k nemu donútená. Zmluva vzniká iba medzi mužom a ženou, ktorí sú slobodní a nemajú prekážky k tomu, aby uzavreli túto zmluvu.

Manželský zväzok

„*Čo teda Boh spojil, nech človek nerozlučuje!*“ (Mk 10,9) Manželstvo spojené pred tvárou Boha je trváce. Manželstvo má teda nezrušiteľnú jednotu. Boh je verný svojej zmluve, a tak si majú byť verní aj manželia vo svojom živote, ktorí spolu žijú.

V konštitúcii *Gaudium et spes* sa hovorí o manželstve ako o zväzku, ktorý ustanovil Boh a je určený pre muža a ženu, ktorí chcú byť nerozlučiteľne spojení. Manželia sa navzájom odovzdávajú a prijímajú jeden druhého, pričom chcú prijímať každého nového člena svojej rodiny ako Boží dar. Navzájom si pomáhajú a spolu napredujú životom v jednote a vernosti, ktorú si navzájom prejavujú.

Manželský zväzok ustanovil sám Boh, preto sa nemôže zrušiť, ak boli splnené všetky podmienky k platnému manželstvu. Platné manželstvo sa nedá zrušiť. Zväzok, ktorý vznikne, je doživotný.

Zdokonalenie lásky

Manželia si spoločne pomáhajú v rozličných situáciách a hlavne pri výchove detí. Rodina je domáca cirkev, ktorá rozširuje Boží ľud. V jednote a láske predstavujú Krista a Cirkvi a sú svojim deťom príkladom v napredovaní za Kristom.

Sviatosť manželstva dáva manželom milosti pomáhajúce ľahšie prekonať prekážky, s ktorými sa stretávajú. Zdokonalenie lásky v manželstve má za úlohu pomôcť manželom vo vernosti a v nerozlučiteľnej jednote. Pôvodcom tejto milosti je Kristus, ktorý sa za nás obetoval a ukázal nám, ako ho máme nasledovať.

Dominik Kučera, kaplán

Ako sme šili šaty na prvé sväté prijímanie

Prvé sväté prijímanie prvých žiakov našej piaristickej školy v máji roku 1995 bola veľká udalosť. Naša školička mala vtedy už dva roky a na prvé sväté prijímanie sme sa všetci na čele s pátrom Jankom Lichtnerom veľmi tešili.

My, rodičia, sme sa vtedy už dobre poznali z rôznych brigád a iných mimoškolských akcií. Boli sme ako jedna rodina. „Naša škola, náš dom“ - to platilo stopercentne. Tri mamičky sme vtedy pracovali ako opatrovatelky v charite. Bola to prvá opatrovateľská služba pre seniorov v domácnostiach. Jedna z nás si počas návštevy klientky všimla fotku vystavenú v sekretári. Boli na nej deti na prvom svätom prijímaní a všetky mali rovnaké šaty. Klientka jej vysvetlila, že na fotke je jej vnučka, ktorá býva vo Francúzsku, a fotografiu jej s radosťou požičala.

Keď ju uvidel páter Janko Lichtner, ten bol šatami nadšený rovnako ako my, pretože v tom období sa na 1. sväté prijímanie nenosila rovnošata, ale každé dieťa malo iné šaty. A príprava na 1. sv. prijímanie spočívala väčšinou v hľadaní čo najkrajších šiat, hlavne pre dievčatá. A nie každý mal na také šaty financie.

Po odsúhlasení pátrom Jankom sme sa viaceré mamičky našej školy hneď pustili do práce. Nebolo veľa času, na ušitie šiat sme

mali asi tri mesiace. Objednali sa baly látky, nite. Jedna mamička - krajčírka - pomerala deti a urobila strihy na tri rôzne veľkosti detí. Šaty sme strihali v jednej prázdnej triede na podlahe. Vystrihlo sa asi 50 kusov šiat. Mamičky, ktoré vedeli šiť, si ich rozdelili a doma ušili.

Páter Janko navrhol, aby sa na prednej strane šiat zlatou niťou vyšíl znak piaristickej školy. A úplnou náhodou jedna mamička poznala paniu, ktorá mala stroj na vyšívanie. Takto sa s Božou pomocou všetko stihlo načas a pred 1. sv. prijímaním už opraté a vyžehlené šaty čakali na prvé deti.

Odvtedy si tieto šaty obliekli mnohé deti a za tie roky sa už museli došiť aj nové. A aj v mnohých ďalších farnostiach sa postupne začali šiť rovnošaty podľa nášho vzoru. My, mamičky, máme dodnes veľkú radosť, keď vidíme každý rok oblečené na iných deťoch (a už aj na našich vnúčatách) šatočky, ktoré sme s takou láskou a nadšením vyrábali.

A. B.

Hranice dňa

7. júna 2021

Keď som okolo Veľkej noci hovoril istému kamarátovi o čase vysielania našich zamyslení, poznamenal: „Za tmy! Ráno i večer.“ Dnes by asi povedal: „Za vidna“. Ráno určite a večer aspoň sčasti. Ved' sa nachádzame v čase najdlhších dní roka.

Pred stovkami a možno len desiatkami rokov to boli aj dni najväčšieho pracovného výkonu. Na vidieku, v roľníckej kultúre, sa totiž nepracovalo osem hodín. Často to bolo od svitu do mrku. V zime bol teda pracovný výkon úplne iný než v tomto čase.

Vtedy i dnes však bolo rovnako dôležité, ako sa deň začal a ako sa skončil. Ráno s postojmi lásky, radosti a chuti niečo urobiť, alebo so sebeckom, hnevom a nechutou k práci. Večer s vďačnosťou za vykonané dielo a ľudí, ktorí boli vedľa nás, alebo v nepokoji, že veci ani ľudia nefungovali podľa nášho plánu. Ráno s modlitbou, ktorá nás naštartovala k obetavosti, počúvaniu a ochote pomôcť a večer upokojila naše myšlienky a odovzdala nás k odpočinku v Božom náručí, alebo ráno i večer v samote svojho ponímania sveta len ako hmoty, matérie.

Či je deň krátky alebo dlhý, nezávisí od nás. Či je však dobrý, alebo zlý, vo veľkej miere áno. Pre nás osobne i pre ľudí s ktorými ho prežívame. Kiežby naše zamyslenia pomohli k dobrému štartu i záveru vašich dní, priatelia!

Vladimír Slovák **rtv:** Rádio Slovensko **rtv:** slovensko.rtv.sk

Osa

14. júna 2021

Priznám sa, že väčšinou ich zabíjam. Keď vletia do domu, do môjho priestoru, majú proste smolu. V to predpoludnie mi jej však bolo ľúto. Nešťastná osa bzučala a chodila po okne na chodbe hore-dole. Chcela ísť na slobodu, ale okno bolo zatvorené.

„Ved' ty tiež máš rád slobodu,“ hovorím sebe samému. Tak som pootvoril vedľa „jej“ skla vetračku. Spočiatku nereagovala, ale po čase sa presťahovala na pootvorené okno. Ale stále sa pohybovala len hore-dole. Nedokázala zísť za horný rám, kde ju čakala sloboda. Chcejúc jej pomôcť, vzal som papier a ním som ju posúval k otvoru. Pred koncom vždy zazmätkovala a zletela dole. Po desiatom pokuse som si povedal: „Nechceš, tráp sa sama!“ A šiel som po svojej robote.

Asi po hodine som sa k oknu vrátil. Bola tam. Už nelietala, len sa trochu pohybovala po parapete. Ustatá a možno aj znechutená alebo bezradná. Znovu som jej ponúkol papier. Vošla naň a neodletela, kým som ju nevyniesol dverami von, na slobodu.

Bola ako my, ľudia, vo vzťahu k Bohu. On vníma naše túžby, námahy a ponúka nám pomoc. Ale my to chceme dokázať sami. A tak sa znovu a znovu vyšmykneme z jeho pomáhajúcej náručie, až napokon vysilení, znechutení a bezradní končíme bez dosiahnutia cieľa. Kiežby sme aspoň vtedy pochopili, že nás má rád a chce nám pomôcť. Kiežby sme aspoň vtedy prijali ponúknutú ruku.

Srnka

21. júna 2021

Zdala sa byť zmätená. Májové dažde podporili rast trávy, ktorá bola, vlastne ešte je, miestami vyššia než meter. Keď sa z nej vynorila na cestu rovno oproti môjmu kuchynskému oknu, asi nevedela, kde je. Obzerala sa nie kvôli autám, tých je tu málo, ale asi kvôli orientácii. Cesta trávou, v ktorej ju nebolo vidieť, a teda ani ona nevidela ďalej než na krok, asi skončila inde, než predpokladala. Keďže však nebadala nič nebezpečné, doslova sa prechádzala po ceste, mapujúc okolie. Potom sa zrazu vrátila do vysokej trávy, odkiaľ vyšla.

Krásna srnka mi v ten večer pripomenula, že aj nás v živote všeličo prerastie. Technológie, pracovné postupy i vzťahy, spoločenská situácia, rodinné okolnosti, postoje detí a podobne. Cloní nám to výhľad, ba až strácame životnú orientáciu. Ideme z kroka na krok, žijeme zo dňa na deň a nevieme, ako sa to skončí. Kedy a kde vyjdeme do voľného priestoru. Či sa vrátíme tam, kde to poznáme, alebo sa ocitneme kdesi inde. Kiežby sme v tej chvíli východu či ukončenia krízy mali podobné bezpečie ako oná srnka. Kiežby sme si vytvorili priestor na zmapovanie situácie a správne rozhodnutia, ako život smerovať ďalej. Tento čas „nadýchnutia“, analýzy, modlitby i plánovania je totiž veľmi dôležitý. Aj keby sme sa mali vrátiť späť do priestoru, ktorý nás prerastá.

Zamyslenie na dnešný deň **rtv**: vysiela každý pondelok 5:10 hod.

Jastrab

28. júna 2021

Tretí deň tam už nebol. Možno i preto, že som tam bol v inom čase. Myslím na jastraba, ktorého som dva dni po sebe videl z bicykla idúc na Čekovce asi osem metrov od cesty. Pohľad na hnedého opereného dravca, ktorý pokojne stál na pokosenom priestore, lahodil oku.

Z detstva mám však inú spomienku. Počas prázdnin na vidieku mi toho istého vtáka babka predstavila ako nepriateľa. Keď mala vonku kuriatka a on zakrúžil nad dvorom, bolo to veľmi nebezpečné. „Krič naňho, dávaj pozor!“ vravela mi. A hneď hnala kvočku aj s malými operencami do humna.

Ej veru, veci môžu byť krásne, pokiaľ sa nás osobne nedotýkajú. Sledovať na obrazovke dokument o loviacich dravcoch je úchvatné. Keby však lovili nás alebo keby svoju šikovnosť ukázali na našom majetku, asi by sme sa netešili.

O tom, že treba šetriť životné prostredie či byť súčasťou prírody, sa dnes veľa hovorí a píše. Samotná realizácia však nie je ľahká. Lebo napriek idyllickým obrázkom či predstavám je to často boj o prežitie.

Na druhej strane lov, zabíjanie, je v prírode vec nutnosti, nie zábavy či zisku. A tam je, myslím, i správna hranica nášho myslenia a konania smerom k životnému prostrediu. Aj v čase prázdnin či dovoleniek.

Vzácné dary

Ivana žila život, aký si vysnívala: milujúci manžel, dve deti, chlapček aj dievčatko, veľký rodinný dom, dve autá, úspešné pracovné miesto, každý rok luxusné dovolenky, rodičia byvajúci v tom istom meste. Jediné, čo nezapadalo do dokonalej mozaiky mladej ambicióznež ženy, boli rodičia jej manžela. Ich prehnaná zbožnosť, teda nedeľná návšteva kostola, bola pre ňu neznesiteľným bremenom.

Ivana chodila na návštevy svojich svokrovcov iba občas, vlastne, len keď to bolo nevyhnutné a keď manžel na tom trval. A keďže ju mal veľmi rád, bolo to naozaj iba občas. Vedel, že manželka a matka na seba „narážajú“ a časom aj jemu začalo vadit', ako mama neustále opakuje jeho dcérke Andrejke, že Pán Ježiš ju má veľmi rád. Tá veta ho vyrušovala.

Petra, Ivaninho manžela, vychovávali rodičia vo viere v Boha aj v časoch, kedy to nebolo „moderné“. Vedel, že vieru nedostal len tak, že jeho život bol vykúpeňou bolesťou, ale aj rozhodnosťou mamy, ktorú lekári presviedčali, aby si „ho dala vziať“, lebo vraj „v jej veku je už veľkým rizikom mať dieťa“.

Mama malého Petka prijala. No dospelý

Peter sa časom prispôbil viac mysleniu svojej ženy ako svojej mamy. Ani nevedel ako, prestal sa modliť a nechcelo sa mu ani samému navštevovať kostol. Radšej si v nedeľu zaplával v ich krásnom veľkom bazéne. Pritom ospravedlňoval seba samého, že predsa Boh je láska a on svoju ženu a deti veľmi miluje. A to stačí. Ved' koľko rodín je dnes rozpadnutých a on si žije krásny život so svojou rodinou.

Do šťastného života manželov a ich detí jedného dňa však náhle vstúpila bolesť. Peter po návrate z práce našiel svoju manželku uplakanú, s albumom rodinných fotografií v ruke. „Čo sa stalo, Ivanka?“ oslovil nežne svoju ženu. „Ocko, ocko, môj ocko...“ zajakávala sa Ivana od plaču opakujúc meno osoby, ktorá sa

na ňu usmievala z albumu, a ktorá jej bola v živote taká drahá. „Môj ocko,“ Ivana sa oprela o Petrovo rameno a uplakanú tvár ponorila do jeho nového obleku, „môj ocko... dostal infarkt a je v kritickom stave... v nemocnici! Máme vraj počítat' s najhorším.“ Izbou zazneli slová ostrejšie ako meč. „Prosím? Ach, nie, to nemôže byť pravda!“ Peter iba nechápaivo zovrel svoju ženu do náručia a z očí sa mu vykotúlali slzy bolesti, lebo svokra mal veľmi rád. Napriek tomu, že bol otrásený správou, ani nevedel prečo, s istotou vyslovil do ticha izby slová: „Neboj sa, Ivanka, on nezomrie, bude žiť!“

„Andrejkáá, pod' dnes s nami do kostola!“ ozval sa milý hlas z horného poschodia starorodičovského domu, kde Andrejka trávila letné prázdniny. U starých rodičov jej bolo dobre, lebo mama, odkedy bol dedko v nemocnici, bola na ňu zlá, ako o tom referovala svojej starkej. Stará mama si práve vyťahovala zo skrine svoju modlitebnú knižku, keď do izby vbehol veselé dievčatko. „Starká, a naozaj uvidím v kostole toho Ježiša?“ opýtalo sa zvedavé dievčatko. „Samozrejme, že ho uvidíš,“ presviedčala svoju vnučku stará mama, „keď budeš mať dôveru, že je ukrytý v bielom krúžku.“ Tak vo svojej reči Andrejka nazvala Eucharistiu, keď ju videla po prvýkrát. „Starká, a keď budem mať dôveru, že v tom krúžku je Boh, tak mi splní ten Boh, ktorý sa volá Ježiš, všetko?“ „Áno, určite ti splní, o čo ho budeš s dôverou prosit', lebo on má veľmi rád, keď ho o niečo prosia deti,“ uistovala svoju vnučku stará mama.

Chrámom zaznel zvon „na premenenie“ a starká s úžasom sledovala malú Andrejku, ako s očakávaním čohosi tajomného hľadá na „biely krúžok“. V srdci jej bolo ľúto dievčatka, ktoré jej syn s nevestou vedome ochudobnili o dary, také vzácne pre jej život. Aj preto na malú chvíľu zaletela s nostalgiou vo svojich spomienkach na deň 1. svätého prijímania svojho

najmladšieho syna. Zasnenie však náhle prerušila vnučka. Keď kňaz vyslovoval slová premenenia, Andrejka spôsobom, ako to vedia iba deti, náhle zašepkala: „Ježiš, ja ťa nevidím, ale dôverujem ti! Prosím, uzdrav môjho dedka a urob, aby mamička bola na mňa zase dobrá!“ Stará mama počula každé Andrejkino slovo a s rovnakou bázňou a neochvejnosťou, s akou vnučka tieto slová vyslovila, dokončila jej modlitbu, keď v tichu svojho srdca prisvedčila: Amen.

Po návrate otca z nemocnice Ivana žiarila šťastím. Pri jeho lôžku v nemocnici, kde strávila veľa dlhých hodín a prebdených nocí, pochopila všetko. Už jej nebolo ani čudné, keď ku nej v ten večer do postele prišla Andrejka a s pohľadom veľkého víťaza oznámila: „Mami, to Ježiš uzdravil nášho dedka!“ „Ja viem,“ prisvedčila Ivana a naplnená veľkou vďačnosťou za svojho manžela i jeho rodičov pozdvihla svoje srdce k niekomu, koho tak dlho nepoznala.

Text: Margaréta Lúčna
Kresba: Eli Barbora Pedaci

Krásne viditeľný

Veríme v Boha
A tak málo mu VERÍME (!?)
Hľadáme o ňom
zázračné rukolapné dôkazy
v ohraničenom časopriestore
ON je však večný
Neuchopiteľný
Tak krásne VIDITELNÝ
v našich životoch
TAJOMNE ZJAVENÝ
na SVOJ originálny obraz

Veronika Hoffmannová

Letné potulky Slovenskom

Pomaly sa to už stáva pravidlom, že na leto vám odporúčame nejaké pekné miesta v rámci Slovenska. A leto je už tu, tak netreba zaháľať a podme spolu spoznať krásne miesta našej vlasti. Tento rok vám ponúkame tri čarokrásne miesta.

Rozhľadňa nad Skýcovom

Najbližšie k Prievidzi je z nich obec Skýcov, známa v minulosti výrobou vápna. Vyberieme sa autom smerom do Partizánskeho, ale ešte pred Partizánskym treba odbočiť smerom na Topolčianky. Prechodom cez hory sa dostávame do obce Skýcov. Tu treba odbočiť doprava, smer Bošany. A hneď nad obcou odstavíme na malom parkovisku auto.

Na druhej strane cesty sa začína chodník, ktorý vedie ku križovej ceste. Na jej konci sa nachádza na návrší križ a tiež rozhľadňa na Vápennej. Z výšky 18 metrov je krásny výhľad na samotný Skýcov, hrad Hrušov i elektrárňu v Mochovciach. Po vyhládke sa môžeme presunúť po hrebeni pohodlným chodníkom na skalky, ktoré sú zakvitnuté teplomilnou kvetenou. Trochu strmším chodníkom sa následne vrátíme na parkovisko.

V okolí je ešte spomínaný hrad Hrušov, kaštieľ a Národný žrebčín Topolčianky alebo aj zubria obora. Skutočne veľa krásnych miest na jeden deň.

Šarišský hrad

Šariš je najďalej od nás, ale ponúka krásne miesta. Prešovská kalvária a tiež mnohé hrady v okolí určite stoja za návštevou. Na ten náš vybraný Šarišský hrad

sa dostaneme cez Martin, Ružomberok a po diaľnici D1 až pred Prešov. Na odbočke Chminianska Nová Ves zídeme z diaľnice a smerujeme do obce Veľký Šariš. Smerové tabule nás dovedú až na parkovisko nad obcou.

Tu sa začína asi hodinová turistika na samotný hrad. Bukovým lesom sa dostávame na hradný vrch, ktorý je očistený od náletových drevín. Hrad je skutočne rozľahlý a ponúka nádherné výhľady na celý Šariš. Je v rekonštrukcii a ponúka veľa aktivít pre deti i dospelých. Strelba z kuše, výstava umeleckých sôch, história i drobné občerstvenie.

Šarišský hrad je ukážkou toho, ako sa dá hrad sprístupniť verejnosti. Návrat k autu tou istou cestou trvá približne 45 minút.

Tekov - Levice

Ak sa vyberieme smerom na Žiar nad Hronom a pokračujeme po R1 do Hronského Beňadika, tak tu sa začína svojrázny región Tekova. Tento kraj je bohatý na minulosť protitureckej obrany. Už len samotný benediktínsky kláštor v Hronskom Beňadiku stojí za návštevou. Je tu uchovávaná relikvia Kristovej krvi a samotný kostol je krásnym príkladom gotiky.

1.

2.

Ďalej naše putovanie pokračuje do Levíc. Na okraji mesta je hradný komplex, ktorý pozostáva zo zrúcaniny stredovekého hradu a tiež z renesančného komplexu budov. V týchto sa nachádza aj veľmi vkusné Tekovské múzeum, ktoré tiež určite odporúčame navštíviť. Neďaleko Levíc je dedinka Kalinčiakovo a v jej centre je starodávny románsky kostolík, ktorý priam dýcha minulosťou.

Keď sme už v tomto regióne, tak treba navštíviť aj obec Brhlovce, kde sú skalné obydlia (obývané už od čias tureckých vpádov) alebo vodný mlyn v obci Bohunice. A ak vám čas dovoľí, skúste ešte pokračovať ďalej na juh a môžete navštíviť pevnosť v Bzovíku alebo strážnu protitureckú vartovku v Krupine.

Tento kraj ponúka jedinečné scenérie a nádherné miesta. Nie je to nudná rovina, ale kraj podobný náhornej plošine. Je iný a krásny - tak ako celé naše Slovensko.

Veľa krásnych výletov v tomto roku praje rodina Bullová.

Text a foto: Ing. Branislav Bullo

1. Kostol v Kalinčiakove
2. Levický hrad
3. Pevnosť Bzovík
4. Vartovka Krupina
5. Šarišský hrad
6. Skalnaté obydlia v Brhlovciach

Povstal som z popola, sranda to nebola

Kam povedie meditácia nad Horúcimi strelami 2?

Film *Horúce strely 2* je klenotom v žánri bláznivých paródií. Množstvo vtipov spôsobujúcich výbuchy smiechu je aj po takmer tridsiatich rokoch od premiéry obdivuhodné. Herci (na čele s Charliem Sheenom vo vrcholnej forme) sú skvele vybraní a s vážnymi tvármi predvádzajú tak dokonalé hlúposti, že musíte s uznaním krútiť hlavou nad genialitou tvorcov a pýtať sa: Ako toto mohlo niekomu napadnúť?

Humor je veľkou záhadou. Asi preto, že je taký samozrejмый. Ak humor funguje, smeje sa. A smeje sa radi. Do predošlej vety som takmer dopísal, že za normálnych okolností.

Kedy sa (ne)smiať

Za akých okolností sa nesmejeme? Iste si také vieme predstaviť či pripomenúť. Tak tiež sa vám ale asi už tiež stalo, že ste sa rozosmiali v situácii, keď to nebolo vhodné alebo to bolo vyslovene nepatričné, no neurobili ste tak zo zlého úmyslu, ale jednoducho preto, že humornosť situácie vás premohla a vy ste viac nesedeli na sedadle vodiča. Nedávno som takto nekontrolovateľne rozosmial spolubrata, s ktorým zdieľame záľubu v humore, ktorému nič nie je sväté. Z okna kláštora som mu počas jeho kázne teatrálné zakýval. Nevedel som, či ma vidí, iba neskôr mi referoval o dôsledkoch tohto bratského pozdravu, ku ktorému by som sa, predpokladajúc jeho efekt, zrejme neodhodlal.

Humor a viera

Pokiaľ sa dokážeme zasmiať, nie je to s nami až tak zlé. Veľmi sa mi páči prehnane (humor preháňa rád, rovnako vraj aj čerešne s mliekom) zjednodušené delenie vtipov,

ktoré hlása môj ocko: na dobré a na slušné. Ako je to s humorom a našou vierou? Nemal by som sa spovedať, že sa smejem ako blázon na vtip z prostredia koncentračného tábora? Ak tak nerobím, nie je to dôkaz o mojom prevrátenom svedomí? Už je čas sem nejako vplieť Ježiša. Respektíve Ho pozvať, aby to rozsekol. Čím iným, ak nie Jeho krížom?

Mnohé z toho, čo Ježiš hlásal počas svojho verejného účinkovania, narážalo na hranice konvencií a na zúrivy odpor ich spravodlivých strážcov. Smrť na kríži bola Židmi vnímaná ako potupa par excellence. Reputácia samozvaného Božieho Syna nemohla byť zničená dokonalejším spôsobom. Mnohí Židia dodnes veria, že sa smiali ako poslední, ale tento smiech im v každom prípade nie je pre čo závidieť.

O tom sa nežartuje

Určite ste už počuli vetu: „O tom sa nežartuje.“ Naozaj sú také témy, o ktorých sa nesmie žartovať? Napríklad utrpenie alebo smrť? Ako ateista by som tomu musel veriť, pokiaľ by som sa teda nesmiel smiechom cynika.

Lenže ja sa, chvála Bohu, môžem čistým smiechom smiať z plných pľúc a nesnažiť sa o dodatočnú implantáciu výčítiek, lebo som kresťan. Pre mňa život nekončí na tomto svete a utrpenie nie je jeho posledným slovom.

Ten osteň, ktorý je prítomný v dobrom čierom humore, raní živé tkanivo. Po chvíli bolesti však ako prúd živej vody vytryskuje radosť, v ktorej nemôžem nevidieť maličký kúsok Pravdy Zmŕtvychvstania.

Peter Pikulík, OFMConv.

Od evanjelizácie ho neodradilo ani slabé zdravie

Blahoslavený Eduard Poppe

Eduard bol od detstva chorľavý a zomrel len ako 34-ročný. Napriek tomu toho v živote vykonal veľa. Krátko pred svojou smrťou povedal sestrám, ktoré ho ošetrovali: „Neľutujem svoje snahy, o ktorých si myslíte, že mi skrátili život. Keby som sa uzdravil, pracoval by som ešte viac. Zomriem z lásky k druhým, to som sa naučil od Krista.“

Eduard Poppe sa narodil 18. decembra 1890 vo flámskej dedinke Temse na území dnešného Belgicka. Jeho otec bol pekárom s dobrým srdcom. Neraz svojím chlebom nakrmil hladujúcich chudákov. Matka zas dbala o zbožnosť a dobré vedomosti detí. Eduard mal ešte ďalších 10 súrodencov.

Štúdium napriek ťažkostiam

Po smrti otca v roku 1907 sa Eduard rozhodol skončiť so štúdiom na gymnáziu, aby sa mohol postarať o rodinu. Jeho matka s tým však nesúhlasila, pretože videla, že jej syn je veľmi nadaný. Prikázala mu na gymnáziu zostať. Neskôr sa Eduard rozhodol stať kňazom. Vysvätený bol v roku 1916.

Na svoje prvé kaplánske miesto v Gente nastúpil v čase 1. svetovej vojny. Pôsobil tu medzi robotníkmi a veľmi ho trápila náboženská ľahostajnosť, ktorá sa medzi nimi rozmáhala. Vedel, že s náboženskou výchovou treba začať čo najskôr, a tak sa začal venovať najmä deťom z ateistických či vieru na ľahkú váhu berúcich rodín. Hoci sa už začali prejavovať jeho zdravotné problémy, v horlivosti neustával. Do svojho denníka si zapísal: „Milovať Krista bez utrpenia je iba detská hra.“

Modlitba a pastorácia

Eduard bral evanjelizáciu vážne. Vedel, že nestačí len evanjelium žiť, ale treba sa i neustále modliť. O modlitbu prosil aj iných - najmä sestry karmelitánky, ktoré mu boli oporou v ťažkých situáciách. On im zas pomohol pri budovaní kláštora v Beverlo.

Koncom vojny sa zo zdravotných dôvodov presunul do Moerzeke a stal sa rektorom kláštora rehoľných sestier. I tak sa však nešetril a v roku 1919 prekonal infarkt. Keď sa jeho zdravie stabilizovalo, vybral sa na púť k hrobu svojej obľúbenej svätice Terézie z Lisieux. Po návrate si osvojil jej „malú cestu“ v kráčaní za svätosťou. Vyžíval všetkých k šíreniu evanjelia i k eucharistickej účte.

Keďže chvíle zdravia sa uňho často striedali s chvíľami choroby, dni na lôžku využíval na písomnú evanjelizáciu. Písal do časopisov, vydával brožúrky a letáky. Zachovalo sa viac ako tisíc jeho listov, prostredníctvom ktorých sa medzi ľuďmi snažil šíriť lásku k Bohu.

Bol výborným pedagógom a metodikom a veľa času venoval budúcim učiteľom - laickým katechétom. Zakladal zbožné laické združenia i modlitbové a charitatívne krúžky.

V októbri 1922 sa Eduard presunul do Leopoldsburgu, kde sa venoval pastorácii vojenských kňazov. Tu ho však zastihol ďalší infarkt, z následkov ktorého sa už nedostal. Snažil sa podobne ako sv. Terézia z Lisieux odovzdávať Božej láske aj so zdanlivo „prázdnyimi rukami“. Zomrel 10. júna 1924. Blahorečený bol pápežom Jánom Pavlom II. v roku 1999.

Pripravila: Petra Humajová

Životopisné údaje: Ž. Podlejski: Sol' zeme a svetlo sveta 2; www.catholica.cz
Foto: www.saintscatholic.blogspot.com

Ahojte, kamaráti!

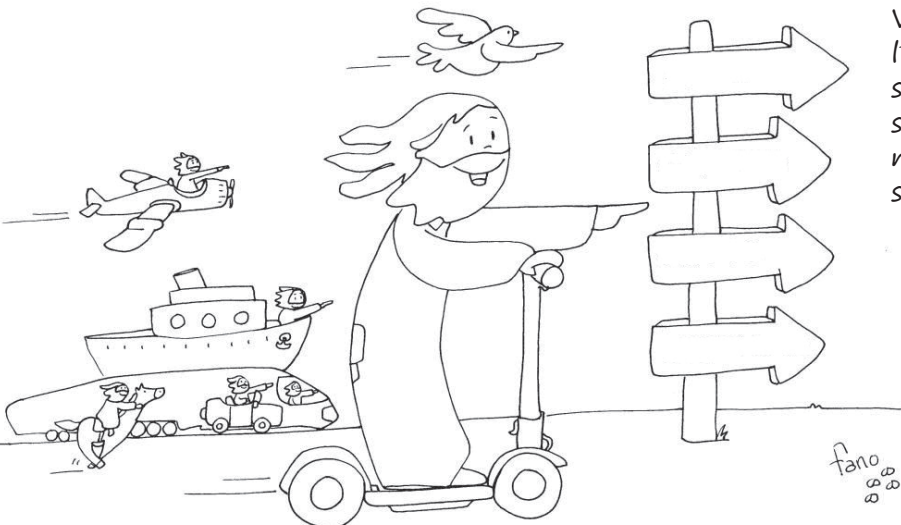
Tááák, a už tu máme leto a prázdniny, vysvedčenie doma, to je super – však? Určite aj vysvedčenie bolo super a hneď ako ste si ho prezreli, ste sa tešili a s tou radosťou ste sa chceli aj podeliť a povedali ste o tom každému, kto sa spýtal – a možno aj tomu, kto sa nespýtal :-).

Keď si čítame Sväté písmo o všetkých tých skutok zázračných, tiež nás to naplní radosťou a najradšej by sme to hneď každému povedali....

Rozprávať o tom, čo je dobré alebo čo sa nám dobré stalo, je veľmi povzbudivé pre iných. Môžeme im tak pomôcť, aby aj oni zatúžili po tom dobrom, z čoho sa my dokážeme radosť. Napríklad keď druhým rozprávame o tom, aký je Nebeský Otec veľký, ako nás miluje a ako nám pomáha, privádzame iných k tomu, aby aj oni spoznali Nebeského Otca a jeho lásku.

Ja som sa niektorých detí spýtala, čo by povedali o Nebeskom Ockovi alebo o Pánovi Ježišovi iným deťom, ktoré ich nepoznajú. A tu sú ich odpovede (pre inšpiráciu):

- Nebeský Otec je Ocko, ktorý nás stvoril a ľúbi nás, aj Pán Ježiš nám dáva lásku a aj ja ho ľúbim. (Noemi)
- Pán Ježiš je Nebeský Syn, ktorý sa narodil z Panny Márie a sa za nás obetoval, aby sme mohli ísť do neba. Je to náš Vykupiteľ (bratia Ondřík, Lukáško a Jurko)
- Pán Ježiš je taký človek, ktorý sa za nás obetoval, aby sa nám otvorilo nebo, teraz je v nebi a má nás veľmi, veľmi rád a pomáha nám... On je Kráľ a kostol je jeho dom, kam za ním chodím. (Mírka)
- Nebeský Otec je Boh, ktorý nie je len mocný, ale je všemocný. A Pán Ježiš je jeho Syn – je to Kráľ, ktorý za nás zomrel, aby sme my všetci mohli žiť s Ním v nebi. Spája ich láska, ktorá sa volá Duch Svätý. (Adamko)

Vymaľujte si maľovanku a do šípok si napíšte, kam by ste cez prázdniny chceli ísť spolu s Pánom Ježišom.

Rubriku
pre deti
pripravila
Eva
Trepáčová

OSEMSMEROVKA

Po vyškrtaní všetkých použitých slov vám zostane 13 písmen, ktoré tvoria dokončenie výroku pátra Júliusa Chevaliera: „Eucharistia je najdokonalejší dar lásky Ježišovho Srdca. Ona prúdi z Jeho Srdca ako ...“

K A L I C H L I E B A V Í N O R A D A L
A L Á S L O B O D N Ý A L A K R A A I O
E N A T A S Y K Z H K I V I O O K L Á T
N A T R A T H B O I B M O K P Í S Í K Š
A I D I Ž I O D M O A U O Á N A O Á R O
Z J M A M A N E M E R P S D Ť I R T A P
U E L P R Ý L L A V Á A E P O E T I K A
Č M O A V O Y I G M N V R E T S I Ň N Ž
I N T I P O M N M Ý O D P U S T E N I E
T Á T A N Ľ U P A P K O S A I I Ľ L D I
E S E N C I A Ň S R Y K E Č R A D E O N
Ľ U D I A S A N R A V O T S I R K V R K

Použité slová:

APOŠTOL, BARÁNOK, BDELI, DALÍ, DARČEK, DETTO, ESENCIA, ESPRESO, GURU, HOSTIA, CHLIEB A VÍNO, IRIS, ISTRIA, JEMNÁ, KALICH, KIVI, KLÁT, KNIEŽA, KOLESO, KOMBI, KOSA, KRV KRISTOVA, LADA, LAK, ĽAN, ĽSTIVÝ, ĽUDIA, MAGMA, MAMA, MEČ, MOBIL, MOP, ODOMKNE, ODPUSTENIE, OKO, OPÁSANÝ, ORTIEL', PAPULNATÁ, PAS, PATRIŤ, POETIKA, POKORA, POLEMIKA, PREMENA, PRÍKRO, RADEON, RODINKA, SATAN, SÁLA, SLOBODNÝ, SPOVEDNÍK, SRIEŇ, TARTAN, TOVAR, TROSKA, UČITEĽ, UMYL NOHY, UTERÁK, VRANY, VÝHODNÝ, VYKONÁ, ZIAPE, ŽALM, ŽIDIA, ŽRAL

Aj pošlete správne riešenie tajničky na adresu bartolomejpd@gmail.com do 26. júla 2021, zaradíme vás do žrebovania o knižku Jozefa Repka Metodov prvý pomocník - Skutky svätého Gorazda.

Tajnička krížovky z minulého čísla znie: „druhých podľa seba.“
Výherkyňou sa stala pani Zuzana Turčániová. Srdečne blahoželáme!

Súťaž pripravuje Mária Suríková

Farská kronika od 1. júna do 27. júna 2021

Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:

Marek Pupík
Damián Németh
Michal Bogdan
Alexander Szabó
Leonard Valo
Diana Čavojská
Vladimír Šándor
Martin Lukáč
Ema Andrášiková
Paula Korper
Mikael Vyšný
Ján Horváth
Lukáš Kurpita
Paulína Macho
Damián Kalman
Timea Boboková
Matias Lakatoš
Martin Panovčík
Romana Bobocká
Nina Matiašková
Terézia Karpišová
Klára Antolová

Manželstvo uzavreli:

Stanislav Kadlečík - Mária Pekarovičová
Martin Pavlíček - Kristína Stejskalová
Boris Višňovský - Katarína Janovská
Miroslav Andráši - Elena Matovičová
Ján Kollár - Andrea Bátorová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo
večnosti sme sa rozlúčili so zosnulými:

Štefánia Solárová, 86 r.
Jaroslav Kurbel, 72 r.
Anna Schutová, 95 r.
Ján Siemer, 76 r.

Hľadáme spolupracovníkov do redakcie!

Ak máte dar tvorivosti, viete písať alebo
cítite povolanie akokoľvek inak pomáhať far-
skému časopisu Bartolomej, budeme radi,
keď sa nám ozvete a pridáte sa k nám.
Píšte na: bartolomej@farapd.sk

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením BÚ
v Banskej Bystrici č. 1127/98
Evidenčné číslo periodickej tlače:
EV 5759/19

Názov: Bartolomej
Periodicita: mesačná
Vydavateľ: Rímskokatolícka cirkev,
Farnosť Prievidza-mesto, Mariánska 4,
971 01 Prievidza, IČO: 31938671
Cena výtlačku: 0,50 €
ISSN: 2644-4658

Zodpovedný redaktor: Alojz Vlčko
tel.: 0902 202 898
e-mail: alozj.vlcko@gmail.com
Vedúca vydania: Petra Humajová
Grafika: Beáta Voskárová
Redaktori: Marek Sabol, Dominik Kučera,
Jozef Durkot, Elena Cagáňová,
Anna Gálová, Bernadetta Juríčková,
Štefan Kollár, Zuzana Liptáková,
Mária Melicherčíková, Dagmara Pavlove,
Mária Pytlová, Katarína Šimkovičová,
Eva Trepáčová, Miroslav Turanský

Kontakt:
tel.: 046/542 28 01, web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej
Mariánska 4, 971 01 Prievidza

Foto:
str. 1, 2, 35, 36 - Mária Melicherčíková
str. 3 - Mária Badinská

Tlač: Patria I., spol. s r. o.
Upozornenie:
Redakcia si vyhradzuje právo výberu
a úpravy príspevkov. Rukopisy nevraciam.

Kostol sv. Bartolomeja, prvé sväté prijímanie, 12. júna 2021
9:00 hod. - 19 detí (ZŠ Mariánska), 11:00 hod. - 32 detí (ZŠ Sama Chalupku)

Kostol sv. Bartolomeja, prvé sväté prijímanie, 13. júna 2021
9:00 hod. - 20 detí (ZŠ Rastislavova), 11:00 hod. - 23 detí (ZŠ Energetikov a Malonecpalská)

